

Vzpomínka na D.P.Františka Kšicu

21.8.1922 – 7.3.1996

Narozený v Pivonicích u Bystřice nad Pernštýnem v rodině krejčího-Duchovní otec František Kšica po primici v roce 1946 nastoupil do farnosti Olešnice jako kaplan.Já jako devítiletý kluk jsem toužil stát se ministrantem a tak se panu kaplanovi svěřil se svou touhou.Pan kaplan mi dal knížечku, která obsahovala latinské odpovědi ke mši svaté.Naučil se a stal se ministrantem.

Rád jsem přísluhoval ve mši svaté, kterou P.Kšica sloužil denně, odpovídali jsme latinsky naučené formule.Otec František rád s námi ministranty chodil na procházky.

Po zatčení pana děkana Benáčka se stal administrátorem a následně farářem.Poznal jsem jej jako přísného, ale také laskavého duchovního otce, který neúnavně sloužil ve dne i v noci svým farníkům.Vedl mládež i dospělé farníky k bázni Boží a šířil úctu a lásku k Panně Marii.

Vzpomínám jeho denní májové pobožnosti, které byly úžasnými a krásnými prožitky, doplněné poutavým vyprávěním a překrásnými Mariánskými písněmi, které zněly jako nádherný chorál, přesahující hranice kostela.

V postní Vánoční době to byly denně roráty a ve Velikonoční době sám vedl křížové cesty.

Každý den ráno sloužil mši svatou a byl-li náhodou pohřeb ,tak ještě sloužil zádušní mši svatou.Někdy měl třeba i tři mše svaté bez oddechu a náhradního volna.

Věrně mu sloužil jako kostelník pan František Vatlach, který vše v kostele připravil předem a s úctou a zbožností se v kostele pohyboval.

Manželé Vatlachovi, též pekli doma ve formách zdobené hostie se svatými obrázky, které jsem jim rád pomáhal z vytvořeného plátu razidlem vykrajovat pro potřeby našeho kostela.

Otec František Kšica po všechna léta sám vyučoval ve škole náboženství.Pokud nebyl právě ve faře přítomen, vše vyřizovala farní hospodyně.

V šedesátých letech nechal vybudovat ve faře kotelnu a v kostele pod podlahou vytápění a následně novou dlažbu..Toto topení velmi příjemně hrálo do nohou a farníkům, obzvláště starším léčilo revma.Topení dlouhá léta zabezpečoval pracovitý a spolehlivý pan Alois Šafařík, bývalý křtěnovský mlynář.

Byla zhotovena a instalovaná do kostela nová okna.V roce 1962 nechal zhotovit dva nové zvony Maria a Josef, které odlili v Kovolitu v České u Brna.Zvony byly posvěceny a následně vyzvednuty do věže kostela.Byla provedena oprava střechy a nová krytina na hřbitovním kostele sv.Mikuláše.

Jako kněz a společník při svatebních hostinách dokázal udržovat skvělou náladu.

Zabezpečil dostatečné množství kvalitního řeziva pro pozdější výrobu nových kostelních lavic.

Při bohoslužbách dokázal zabezpečit jejich důstojný a klidný nerušený průběh, případného narušitele pokáral tím, že přestal na chvíli mluvit a hned se rozhostilo v kostele ticho.

Rád nás v období dlouhé totality navštěvoval u nás doma, jedenkrát i dvakrát týdně, besedovali jsme a duchovně nás posiloval a vedl ve věcech víry v Boha, myslím ,že i my jsme byli jeho posilou.Rád říkával, že má u nás v domě svou filiálku.

V průběhu roku 1990 jsme spolu začali uvažovat o počtě významnému olešnickému rodákovi profesoru, doktorovi Augustinu Neumannovi a počátkem roku 1991 jsme spolu navštívili olomouckého arcibiskupa pana doktora Františka Vaňáka, tehdy již vážně nemocného /Dr.Vaňák byl žákem shora jmenovaného oslavence/, který přislíbil návštěvu Olešnice a posvěcení pamětní desky a také 9.června tento akt provedl a za tři měsíce zemřel.

V dubnu 1991 vedl P.František Kšica jedenáctidenní Mariánskou pouť do Lasallety, Lurd, Fátimy a Monserratu.O této pouti je učiněn podrobný záznam.

Otec František v olešnické farnosti zapustil hluboké kořeny za padesát let obětavé práce a bude navždy zářivým příkladem pro další generace. Odešel ve svých nedožitých 74 letech do

Nebeského království dne 7.března 1996 a očekává slavné vzkříšení na olešnickém hřbitově uprostřed svých farníků.

Vzpomíná Vladimír Neumann